

Családi Vacsora Molnáréknál

A kép 1941 októberében készült, az utolsó családi vacsora együtt, a mi Murányi utcai lakásunkban. Ezután a munkaszolgálat már szétzilálta a családot. A falon volt egy kép (a bal oldali felső kép), ami apai nagyapámat, Molnár Vilmost és a feleségét, Polnauer Rózát és gyerekként apámat meg Margit nénémet ábrázolja. Minden pénteken és mindig nálunk volt vacsora. Rónáéknál azért nem lehetett, mert kicsi, egyszobás lakásuk volt, ők végig ott maradtak abban a Garay utcai lakásban. Pedig Róna üzlettárs volt, nagyjából ugyanolyan jómódú volt, mint a Molnár család. A kép előterében én vagyok édesanyámmal (Molnár Miklósné). Jobb szélén a nagyapám (Molnár Farkas Vilmos), mellette az unokatestvérem (Róna Bandi), Bandi fölött Péter öcsém, és Bandi alatt az ő apja (Róna János). Róna János feje fölött a felesége (Molnár Margit), alatta az apám (Molnár Miklós). Margit mellett jobbra Berger József, mellette a felesége (Katz Rózsi), Rózsi alatt pedig a másik nagyapám (Katz Mór). A kép bal szélén félig látszik Róna János testvére (Róna Gyöngyi). A képen lévők közül mindenki túlélte a holokausztot, csak Berger József halt meg Borban [lásd: bori rézbányák], illetve hát a nagyapát megölte a repesz. Berger József nagyon rendes, kedves, helyes ember volt, jól emlékszem rá, ilyen költő, író volt. Nem hiszem, hogy valaha megjelent valamije, de megvan nekem otthon, volt egy ilyen naplószerű, amibe a verseket írta. Rózsi nagyon beteges volt, szegény, gyerekkorától a szívével volt baj. 1951-ben újra férjhez ment egy Schön Dezső nevű úrhoz. Gyerek nem lett. 1962-ben halt meg.